

Въ първите палеозойски шисти на си. отъ с. Буово, наклонени къмъ съз., като карбонски не се забелязватъ никакви граптолити. Едва следъ мѣстността „Долня-Златаровина“ изподъ тѣхъ се показватъ първите находища съ хидрозои, въ едни почти черни глинени шисти. Фосилоносните пластове падатъ тамъ подъ жгълъ 70 — 75° къмъ съз., когато карбонските, надъ тѣхъ, лежатъ дискорданто и съ наклонени къмъ съз., подъ жгълъ 50°. При това както едните, така и другите цепята се въ хубави доста големи тънки плочи и само по цвета си могатъ до нейдѣ да се различатъ.

На горе въ планината излизатъ ту карбонски, ту силурски шисти и алтернирането на едните съ другите бива доста неправилно; разпознаването имъ обаче става не толкова възъ основа цвета на шистите, но-изключително по посоката на падението имъ.

Следъ „Гориста-Златаровина“ въ мѣстността „Широка страна“ върху граптолитните шисти се простиратъ жълтенникови пѣсъчници въ банки, раздѣлени съ тънки глинени прослойки, съ общо падение къмъ зъз. Тѣ съ прочее въ явна дискорданция съ граптолитните шисти и нѣма съмнение, че и тѣ съ долньо-карбонски.

Граптолитните шисти се показватъ изново къмъ падината Гугорковица и Водни долъ, а въ вѫтрешността на Балкана при Стола, къмъ прохода на Козлударска рѣка, при водораздѣла на Елешница и Ябланска рѣка, около Огойската рѣка на югъ отъ с. Огоя и на северъ отъ последното село по пътя за с. Буковецъ.

Но силурската формация не се ограничава само въ споменатите предѣли; нейните готландски шисти излизатъ навѣрно както източно, така и западно отъ тѣхъ и презъ Искъра се провличатъ къмъ западъ, но само въ тънки и дебели ивици, насочени отъ юи. къмъ съз. Въ надиплания палеозойски терень, представенъ по най-вече съ изоклинални гънки, граптолитните шисти се явяватъ само тамъ, где ерозията е отнела голема част отъ сводовете или антиклиналитѣ на дебелите карбонски пластове, за да могатъ изподъ тѣхъ да се разкриятъ силурските.

На бѫдащите подробні изследвания оставяме да хвър-